

Els dies

JOAN VINYOLI

Floreixen i moren els dies,
deixant-nos tristesa només.
De nits estrellades omplies
un temps, el teu cor, en excés,
or pà·lid de vespres collies,
com flors per a íntims vergers.

Bellesa del món posseïda,
segura, feliç veritat,
perduda tot just assolida,
anhel de conèixer una vida
més pura, més alta, callat
misteri del cor, aleshores:
tot minva, tot mor, calcigat
pel ritme feixuc de les hores.

Passem fent adéus cap enrere:
allò que hem tingut un moment
es perd en la inútil carrera;
sols queda un record i un lament.
Passem com l'encesa primera
de l'alba, com fressa de vent.

VINYOLI, Joan (2001). *Obra poètica completa*. Barcelona: Edicions 62.